

Els túnels tenen tots sortida

written by Pau Miserachs | 28 d'octubre de 2020

Lexpresident Rodríguez Zapatero ha dit en una entrevista a Catalunya Radio que el referèndum d'autodeterminació és un túnel sense sortida. És molt clar que s'ha pronunciat contra el referèndum d'autodeterminació que volem els catalans. El seu discurs s'ha basat de fet en la repressió desfermada contra el referèndum de l'1 d'octubre del 2017 i l'ha fet extensiu a qualsevol altre referèndum que volguéssim celebrar.

Aquest polític segueix defensant que el govern pot imposar una legislació i una fiscalitat coercitives, sense que això és pugui interpretar com acte de domini sobre el poble. Però no admet que la Constitució, amb tots els seus defectes com diu el diputat Jaume Alonso-Cuevillas, als articles 149.1.32 i 150.2, no és cap impediment per convocar i celebrar un referèndum sobre l'encaix de Catalunya a Espanya.

És cert que Rodríguez Zapatero defensava la idea de la llibertat com no dominació i una política socialdemòcrata en la que els ciutadans més pobres puguin exigir el respecte dels seus conciutadans i no estar sotmesos al poder privat en els àmbits bàsics de la decisió humana. Però oblida els drets dels col·lectius nacionals com el català a una vida lliure i a veure respectada la seva dignitat com a poble i entenen la llibertat com no dominació.

El socialisme republicà que s'atribueix Rodríguez Zapatero ha de fer front a les influències i les interferències indegudes que imposen el silenci als partits polítics espanyols i els interessos que els envolten, com pot ser el finançament dels mateixos partits per la pressió que aquesta genera sobre el govern.

La separació entre Estat i negocis és feble quan es tracta de negociar inversions estrangeres i convé que es vegi l'Estat

com una font necessària, fidel reflex del Be Comú. Pels catalans és molt clar que el Be Comú fet des de la Moncloa no compta amb Catalunya.

Aquest expresident, a més no era partidari de reformar la Constitució, com tampoc ho és ara, pretenent fer-nos creure que la Constitució actual compleix les condicions necessàries i és suficient per legitimar, sense cap retoc ni canvi, el règim polític inaugurat el 1978.

Rodríguez Zapatero ha sortit doncs d'advocat defensor de Pedro Sánchez perquè sap que no hi ha jutge que doni la raó als catalans ni admeti com a legal i ajustat a dret el referèndum del 2017. Els presos polítics reclosos a la penitenciària de Lledoners ho demostren.

El que pretén silenciar l'expresident és que la ciutadania catalana no disposa de recursos per controlar el govern espanyol i exigir explicacions de l'ús del pressupost en matèria de despesa no productiva com ho és la Corona i l'exèrcit, el que demostra l'existència d'un fracàs de la política espanyola com també ho és la confrontació amb l'independentisme passada per el poder judicial, seguint una estratègia hostil del mateix Estat.

Al menys així ho reconeixia Rodríguez Zapatero en una entrevista convertida en llibre feta per Philip Pettit sobre el balanç del seu govern socialista.

La Justícia s'ha deixat dur per la política i no s'ha mantingut al marge dels plets polítics, adoptant el paper de vigilant de la ortodòxia oficial, és a dir la unitat forçada de tots els territoris ibèrics existents sota control de l'Estat espanyol.

Mantenir una força centrípeta des de Madrid per mantenir Espanya unida forçant una unió a contracor de les nacionalitats històriques amb identitat pròpia, que reclamen recobrar el seu Estat propi, anunciant en tot moment l'Estat

espanyol un veto a la Unió Europea si Catalunya s'independitza i demana l'adhesió a la Unió Europea.

La política és ara atípica, amb comunitats territorials que no s'identifiquen ni amb la Constitució ni amb l'Estat. Per això no volen canvis ni crearan expectatives. Però no volen a més reconèixer que els túnels tenen sortida, i en una democràcia no es pot negar cap possibilitat.

La falsedat política de l'Estat està escrita cada dia a partir de la no acceptació que el 2017 el poble català va decidir democràticament quin havia de ser el seu futur polític, que no passa per la criminalització dels seus dirigents ni per la obligada submissió a un Estat fallit i fracassat que no admet dissidència.

El túnel a què es refereix Rodríguez Zapatero té sortida, que és la independència per molt que s'oposin les forces espanyoles disposades a crispar i enfrontar comunitats lingüístiques per dissoldre la identitat catalana.